

[Schak Nielsen]

ske halvoffentlige midler, der må betale dette.

Det foreliggende forslag tilfredsstiller næppe nogen. Det tilfredsstiller sikkert heller ikke lejerne, men det er et tilbud om løsning af et problem, inden skandalen er fuldkommen. Man kunne selvfølgelig vaske sine hænder og lade tingene gå deres gang og så ved passende lejlighed udtale sympati for den ene eller den anden part, men det bliver tagene bare ikke repareret af. Jeg håber dog stadig væk, at man undersøger, hvordan dette ansvar skal placeres. Man kunne selvfølgelig holde en tale som den, hr. Thorndahl holdt, men hvad nytter det egentlig? Det bliver problemerne ikke løst af. Men jeg håber på, at dette ikke vil skabe præcedens i fremtiden. En byggeskandale af disse dimensioner må absolut ikke kunne gentages.

Wilhelm (VS):

For at sige det ligeud finder vi, at dette er et elendigt forslag. For det første: hvorfor skal pengene nødvendigvis tages fra den almennyttige kvota af nybyggeriet? Det er fuldstændig ubegribeligt, de to ting har intet med hinanden at gøre. Det er en regel, som i snævrere situationer godt kunne betyde, at der ikke blev en eneste bolig tilbage af de 7.000, der skulle bygges, så det er komplet uacceptabelt, men i øvrigt også ganske meningsløst. Det havde måske en mening, da boligministeren sidste gang fremsatte forslaget, men hvorfor skal det stå der nu, hvor der faktisk ikke længere vides noget som helst om, hvorvidt det er her, man ved det kommende boligforlig vil lande? Hvorfor så på forhånd binde sig til ved denne forhåndslovgivning, at uanset hvor man lander med det kommende boligforlig, skal denne slags opgaver løses inden for den kvota, man nu aftaler? Det er komplet meningsløst, men det skal altså af en eller anden tåbelig grund stå der.

For det andet vil man slet ikke yde hjælp, hvis skaderne kan udbedres for netto højst 10 pct. af bygningsværdien, vel at mærke medens ejendommen var i ordentlig stand. Hvad betyder det? Det betyder, at hvis disse skader indtræffer ret hurtigt efter, at dette byggeri er kommet op at stå, vil det uden hjælp kunne betyde huslejstigninger på tæt op imod 20 pct. eller for ganske almindelige

80 m² nye boliger huslejstigninger på 500 kr. om måneden. Før man er oppe på det niveau, skal der slet ikke trædes til med nogen hjælp. Men hvad er begrundelsen for det? Det er da plat urimeligt, at fordi private entreprenører, virksomheder, tilsyn, og hvad det nu ellers er, laver noget sjusk, kan folk, der ikke har haft nogen indflydelse på byggeriet, risikere at flytte ud og få sådan en bet med en huslejstigning på 500 kr. om måneden, og så siger man, at det er for lavt til, at man vil gå ind og støtte. Det finder jeg også er en fuldstændig ubegrundet regel.

For det tredje: hvis man så er så »heldig«, at bygningskaderne er så omfattende, at man runder disse 10 pct. – det giver i øvrigt et meget skævt hjørne, om bygningskaden ligger lige under eller lige over 10 pct. – er det alligevel i det laveste tilfælde noget med en huslejstigning på 200 kr. om måneden og så i øvrigt voksende, efterhånden som rentesikringen aftrappes. Det er stadig væk plat urimeligt.

I det konkrete eksempel har hr. Kaj Hansen redegjort for de konkrete konsekvenser. Enhver burde kunne se, at det er uacceptabelt, at disse lejere skal have sådanne huslejstigninger for noget, de ikke har noget som helst ansvar for. Man har talt om, at det er forsøgsbyggeri, og det er vel en del af forklaringen, men man skal ikke kunne bortforklare, at der også er tale om sjusk.

Vi har haft denne sag i boligudvalget, jeg ved ikke hvor mange snese gange efterhånden, og vi har haft en hel del materiale om den. Der står sort på hvidt, at der i anvisningerne f. eks. på loftspladerne udtrykkelig var gjort opmærksom på, hvilken sømlængde der skulle bruges, at det skulle være de snoede, og hvilken afstand de skulle sættes med, og så har man sat dem op med stifter, der kun er halvt så lange, som ikke er snoede, og med en afstand, der er dobbelt til tre gange så stor som den, der står i anvisningen. Hvis ikke det er byggesjusk, som det pågældende firma burde hænges op på, ved jeg ikke, hvornår man nogensinde får en oplagt erstatningssag. Men o. k., så kan det være krakket, det kan være det ene og det andet, og det er sådan set flintrende ligeegyldigt, i hvert fald for dem, det går ud over, for de har ingen som helst skyld i det her.

De eneste, der ikke burde kunne hænges op på noget, er lejerne derude. De har ikke